VETUS TESTAMENTUM, UNVOLLSTäNDIG

Entstehungsort unbestimmt, Wende 12./13. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35407
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

machab. 11.

bulis ⁊ sacerdotibus adaltare. accersi
it et eos qui in arce erant.' ⁊ ostensis ca
pite nicanoris et manu nefaria. quā
ostendens ꝯra tomū sām omipotis di
magnifice glōratus est.' lingua eciam
impii nicanoris p̄ casam. iussit preci
latim auulsis tari.' manū aūt dexīras
ꝯra templū suspendi. Omnes igitur
celi dōm benedixerūt dicentes. Bene
dictus dōs qui locū suū inꝯaminatū
ꝯseruauit. Suspendit itaq; nicanoris
caput in sūma arce.' eidens ut cēt ⁊
manifestū signū auxilii dei. Itaq; om
nes omuni consilio decreuerūt nullōm
diem istū absq; celebritate p̄terire.'
habere aūt celebritatē tria decima
f die mensis adar.' qd' dicit uoce syry
ata pridie mardothei. Igit' his ega
nicanorem gestis. et ex illis temporibus
ab hebreis ciuitate possessa.' ego quoq;
inhis finē faciam sermonis. Et si q̄
dem bene ut hystorie competit. hoc
uelim ⁊ ipse.' si aūt minus digne.
ꝯtendendū est michi. Sicut enī semp
uinū bibere aut semp aquā ꝯtrariū
est. alternis aūt uti delectabile.' ita
legentibus si semp exact' sit sermo nō
erit ingratus. Hic ergo erit ꝯsumat'
Explicit lib' machab. ii.

Versus mille quingentos.

Mille ⁊ 4 minus 1.

Incip. plog' ꝯpositus ieronimo p̄bro m
libro sapientie.

Vngat eplā quos iungit sa
cerdocium. immo carta non
diuidat quos xp̄i nectit amor.
Cōmentarios in oste. amos. zac
chariam. malachiam. que posci
tis scripsissem. si licuisset p̄ualui
dine. Mittitis solacia sup̄ituū. nota
rios nros ⁊ libratios sustentatis.' ut
uobis potissimū nrm̄ deficiat inge
niū. Et ecce exlatere frequens turba
diuersa postenoū. quasi aut equū
sit me vobis esurientibus alius lado
rare. aut i racione dati et accepti
cuiquā pret' vos obnoxi sim. Itaq;
longa egrotacione fract'. ne penit'
hoc anno reuiserem. et ap' vos mut'
essem. triduo op' viro nomini ostera
ui. interpracionē uidelicet trū sa
lemonis voluminū. maslot. quas
hebrei parabolas vigata editio pri
uerbia vocat. celeth. quem grece ec
clesiasten. latine oconatrē possimus
dicere. syrassiri qd' intrām liguā v
titur canticū canticoꝝ. Fertur et pa
ranethos ihū filii syrach lib'. ⁊ alius
pseudographus. qui sapia salemo
nis inscribitur. quoꝝ prioē ⁊ hebre
aicū reperi nō ecclīasticū ut aput
latinos ꝗ parabolas p̄notatū. Cui uic
ti erant ecclīastes. ⁊ canticū canticoꝝ.
ut similitudinē salemonis nō solū
libroꝝ numo. ꝗ eqā materiaꝝ gene
coequaret. Secds ap' hebreos nusquā
est. quia ⁊ ipse stilus greca eloquencia
redolet. ⁊ nō nulli scriptoꝝ uetery
hē esse iudei fulonis affirmant. Sic
ergo iudith ⁊ tobi. ⁊ machab' libros
legit quidē eos ecclia. ꝗ int' canoni
cas scripturas nō recipit.' sic ⁊ hec
duo uolumina legat ad edificacio
nē plebis. nō ad auctoritatē ecclia
sticoꝝ dogmatū ꝯfirmandā. Sicu
sane. lxx. interp̄ū magis editio pla
cet. habet eam anob' olim emdata.'
neq; eni sic noua credim'. ut uetā